

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/89/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010382
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1118010382.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Denisy Mészárosovej v trestnej veci obžalovaného B. Q. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 6T/30/2018 zo dňa 31.08.2018 na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. októbra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného B. Q., l.. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Bratislava I pod sp.zn. 6T/30/2018 dňa 31.08.2018 uznal obžalovaného B. Q. vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. X písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- v období odo dňa 08.12.2017 do dňa 20.12.2017 z presne nezisteného miesta v rôznych intervaloch osobne i prostredníctvom M. zaslaných z telefónnych čísel XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX kontaktoval poškodenú N. I., bytom J. ulica č. X v Z., matku ich spoločného dieťaťa, ktorých obsahom boli rôzne nadávky, osočovanie, ponižovanie a vyhrážanie slovami: „Ťa zabijem ty Kurva“, „pôjdeš na vozík jak ten risavec len počkaj keď ťa nájdem“, „za toto si skončila“, „Ťa zabijem keď dojdeš“, „Zabijem ťa“, „Ty kurča ťa zabijem“, „Ťa zabijembkedprídea“ „...idem ťa zabiť k tvojej mamakor“, „Tybfalosna kurča vyjebana počkaj keď ťa najdaem“, a zároveň obvinený dňa 09.12.2017 v Z. na adrese W. X v priestoroch hotela Z. osobne povedal poškodenej, že najprv zapichne ju, potom ich spoločnú dcéru a následne vyskočí von z okna, čím uvedeným konaním u poškodenej N. I. vyvolal vyšší stupeň tiesnivého pocitu a dôvodnú obavu o jej život a zdravie, ako aj o život a zdravie jej maloletej dcéry V. N., a to tým, že sa im vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom.

Súd prvého stupňa obžalovanému podľa § 360 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pre výkon ktorého zaradil obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 12.09.2018 obžalovaný odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť spočívajúca v tom, že skutok spáchal v ťažkom životnom období, kedy sa rozchádzal s priateľkou, s ktorou má spoločné dieťa. Ona je jeho jediným príbuzným, s ktorým sa stýkal, vzťah s ňou bol v jeho živote najdôležitejší, a celá táto dramatická situácia bola najťažším obdobím v jeho živote. Uvedomoval si dopad rozchodu na ich spoločnú dcéru O. a konal emotívne, iracionálne, v hneve, nie však so skutočným úmyslom poškodenej ublížiť. Bol pod veľkým psychickým tlakom a túto situáciu nezvládol, keďže mu zomrel aj najbližší a jediný príbuzný. Svoj skutok priznal už od začiatku trestného konania, následne sa úprimne poškodenej ospravedlnil na

hlavnom pojednávaní, a ešte aj predtým, na kontaktnej návšteve vo väzbe, kde ho poškodená navštívila. Obžalovaný namieta miestnu príslušnosť Okresného súdu Bratislava I.

Prokurátor nevyužil právo podľa § 314 Trestného poriadku vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo riadne doručené.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa obhajkyňa pridržiavala dôvodov uvedených v odvolaní.

Zástupca krajskej prokuratúry považoval uložený trest za zákonný a spravodlivý, a preto navrhol odvolanie zamietnuť.

Obžalovaný pred odvolacím súdom uviedol, že už povedal všetko.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 30.05.2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I na Okresný súd Bratislava I obžalobu na obvineného B. Q. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na takom skutkovom základe, aký je uvedený v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.08.2018 obžalovaný B. Q. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonával, vykonával len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Okresný súd na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemôže byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný má 13 záznamov v registri trestov, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, ale aj pre drogovú a násilnú trestnú činnosť. Opakovane vykonával uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. Naposledy bol Okresným súdom Bratislava III pod sp.zn. 3T/23/2016 dňa 27.06.2017 uznaný vinným zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a), písm. b) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky

do 24.06.2020. Aktuálneho trestného činu sa teda dopustil v skúšobnej dobe uvedeného podmieneného odsúdenia. Opakovane spáchal priestupky v cestnej premávke, ale aj proti občianskemu spolunažívaniu.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, a tieto dôkazy aj správne jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil.

Odvolačný súd konštatuje, že správne postupoval súd prvého stupňa, keď v súlade s § 38 ods. 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, a zistil, že u obžalovaného je daná poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa k trestnému činu priznal a jeho spáchanie oľutoval, a priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúca v predchádzajúcich odsúdeniach. Ustanovenie § 37 písm. m) Trestného zákona umožňuje súdu na predchádzajúce odsúdenie ako na priťažujúcu okolnosť neprihliadnuť, avšak toto neprihliadnutie nesmie byť svojvoľné, ale musí vyplývať z povahy predchádzajúceho odsúdenia. V prejednávanej príhode ani odvolací súd nezistil takú povahu predchádzajúcich odsúdení, ktorá by odôvodňovala neprihliadnuť na početné predchádzajúce odsúdenia. Odvolací súd nezistil, že u obžalovaného je daná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. a) Trestného zákona, t.j. že spáchal trestný čin v ospravedlniteľnom silnom citovom rozrušení. Ospravedlniteľným silným citovým rozrušením bude spravidla taký stav duševného rozpoloženia páchatel'a, ktorý nepriaznivo ovplyvňuje jeho rozumovú alebo vôľovú zložku konania, čím významným spôsobom znižuje mieru jeho zavinenia. Treba ním rozumieť silné citové pohnutie páchatel'a, pričom povaha takéhoto citového pohnutia (strach, zlosť, radosť a pod.) nemá na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti vplyv. Podstatou silného rozrušenia môže byť krátkodobá duševná porucha alebo iný stav vyvolaný ochorením, silnou telesnou alebo duševnou vyčerpanosťou, prežitím otrasnej udalosti, útokom na osobu páchatel'a. Treba pripustiť, že rozchod so životným partnerom môže za určitých okolností spĺňať atribút silného citového rozrušenia, avšak nie je ospravedlniteľným, ak páchatel' koná v rozpore s Trestným zákonom pod vplyvom silných emócií 3 týždne a opakovanými atakmi, pokiaľ takýto emočný stav nie je výsledkom chorobného procesu. Takýto u obžalovaného zistený nebol. Neboli teda splnené zákonné podmienky na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. a) Trestného zákona.

Odvolačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom o treste napadnutého rozsudku a úvahy, ktoré súd k tomuto viedli, považuje za správne.

Pri úvahách o druhu trestu aj odvolací súd dospel k záveru, že osoba obžalovaného, ktorý je všeobecným recidivistom, neumožňuje uloženie iného ako nepodmienečného trestu odňatia slobody. Obžalovaný sa dopustil trestného činu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a po opakovanom výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. Hoci prejednávany trestný čin sa svojou povahou líši od predchádzajúcej trestnej činnosti obžalovaného, z jeho registra trestov vyplývajú evidentné sklony obžalovaného k páchaniu rôznej trestnej činnosti, pričom od spáchania ďalšieho trestného činu ho neodradil ani opakovaný výkon nepodmienečných trestov odňatia slobody, ktoré sa minuli svojim účinkom. Z tohto dôvodu nemožno predpokladať, že ochranu spoločnosti pred ďalšou trestnou činnosťou zo strany obžalovaného možno docieľiť miernejším trestom nespojeným s odňatím slobody.

Na základe týchto skutočností je uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému súdom prvého stupňa plne opodstatnené a odráža nielen možnosti jeho nápravy a morálne odsúdenie páchatel'a, ale aj požiadavky generálnej prevencie. Uloženie takéhoto druhu trestu zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Správne postupoval súd prvého stupňa, keď prihliadajúc na počet a povahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností uložil obžalovanému trest v dolnej polovici trestnej sadzby uvedenej v § 360 ods. 2 Trestného zákona, ktorá je 6 mesiacov až 3 roky. Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa prihliadol na sebareflexiu obžalovaného, ale aj na sklony obžalovaného k trestnej činnosti, a dospel k záveru, že tieto pomery obžalovaného sú v uloženom treste primerane zohľadnené. Trest uložený napadnutým rozsudkom nemožno so zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti považovať za neprímerane prísny a nezodpovedajúci citovaným ustanoveniam zákona, predovšetkým s poukazom na všeobecnú recidívu obžalovaného a z nej vyplývajúcu negatívnu prognózu resocializácie.

Zákonu zodpovedá aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

K odvolacej námietke spochybňujúcej miestnu príslušnosť súdu prvého stupňa odvolací súd uvádza, že táto je neopodstatnená, pretože konanie obžalovaného pozostávalo z viacerých čiastkových konaní, ku ktorým došlo v obvode Okresného súdu Bratislava I a v obvode Okresného súdu Bratislava III. V zmysle § 17 ods. 1 Trestného poriadku je teda daná miestna príslušnosť oboch súdov. S takouto procesnou situáciou počítá ustanovenie § 20 Trestného poriadku, ktoré odvodzuje príslušnosť súdu od toho, na ktorom z viacerých príslušných súdov podal prokurátor obžalobu. V prejednávanom prípade podal prokurátor obžalobu na Okresný súd Bratislava I, a teda vo veci konal a rozhodol príslušný súd.

Odvolací súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z napadnutých výrokov rozsudku, a preto odvolanie obžalovaného B. Q. ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.